

Ik heb mijn betoog gehouden aan de hand van steekwoorden en heb gesproken vanuit mijn gevoel. Ik zal proberen er hieronder een samenhangend verhaal van te maken.

Landgoed Buitenlust / Vrederust / GGZWNB

Mijn woning staat op het terrein van landgoed Vrederust, gelegen op landgoed Buitenlust. Het is een pareltje aan de rand van Bergen op Zoom, een prachtig gebied, een oase van rust, een begrip bij iedere Bergenaar. Je kunt er ook overdag reeën tegenkomen, een enkele keer met reekalf. Niet alleen in de bossen rondom, maar ook op het terrein zelf. Er is een flinke uilenpopulatie en aan de rand een reigerkolonie. Het hertenkamp is prachtig gelegen en trekt veel mensen uit de omgeving. Je ziet er dagelijks opa's en oma's met kleinkinderen en ouders met kinderen die naar de dieren komen kijken. Er wordt volop gerecreëerd op het terrein. Wandelaars, fietsers, hardlopers, koetsjes met paarden. Bovendien is het cultuur-historisch erfgoed, en daar moeten we zuinig op zijn!

Van landgoed tot woonwijk?

Helaas is nu het onzalige plan gerezen om op dit unieke terrein maar liefst 550 woningen te zetten. Op papier ziet de ontwikkelvisie er weliswaar prachtig uit, met prachtige plaatjes van eekhoorntjes, egeltjes, reeën en veel groen, maar de werkelijkheid zal straks heel anders zijn. Ik zie de borden langs de weg al voor me: 'Wonen op een landgoed'... Het beeld dat echter geschetst wordt is verre van realistisch en het karakter van het terrein zal definitief veranderen. We hebben het hier dan niet meer over een landgoed, maar over een woonwijk.

Verkeerstechnisch

Want wat betekent dat, 550 woningen?

Minstens zo'n 1000 tot 1500 mensen extra die zich iedere dag over het terrein zullen gaan verplaatsen; naar hun werk gaan, weer thuis komen, kinderen naar school brengen. De infrastructuur op landgoed is daarvoor niet voor geschikt en ook het nieuw bedachte wegenplan zal dit probleem niet oplossen. De verkeersluwe hoofdlaan zou dan een ontmoetingsplaats worden??? Ook nu is de Hoofdlaan verkeersluw, maar ik heb hem nog nooit als zodanig ervaren. Dan is de kruising rondweg / Marconilaan in de spits enorm druk en ik zie vooralsnog geen kinderen op de fiets de rondweg oversteken bij de Marconilaan... Over dit kruispunt zal dan al het verkeer via de hoofdingang het terrein op en af gaan... Hoe dan??? Met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid zal er sluipverkeer ontstaan, via de achteruitgang aan de Waterlinie richting Halsteren. Maar ook deze wegen zijn hiervoor niet toegerust.

Kortom, het wordt druk.

Het is gedaan met de rust. De reeënpopulatie, die al een flinke knauw heeft gekregen met de aanleg van de A4 wordt nog verder in het nauw gedreven en zal van het landgoed

verdwijnen. De mensen die hier nu komen om te recreëren komen voor het prachtige landgoed zoals het er nu ligt, voor de rust en de natuur. Die rust zal ver te zoeken zijn en die mensen zullen wegblijven.

Verder maak ik me oprecht zorgen om cliënten van de GGZ, die we nu dagelijks op het terrein tegenkomen. Hoe veilig is het nog voor de jonge vrouw die hier met een pop rondloopt, wanneer ze een groepje pubers tegenkomt? Of de oudere man die met twee knuffels rondloopt? Of de dame die iedereen aanklampt voor een ijsje, sigaretje of een vuurtje? Wanneer ik mijn hond uitlaat roept ze al van verre dat ze bang is... Ook lopen cliënten midden op de weg en gaan echt niet altijd opzij. En dat geeft niet; wij kennen deze mensen en zij kennen ons. Wij maken deel uit van hun veilige schil. Deze mensen wonen niet voor niets niet in een woonwijk. En dan heb ik het nog niet over de verwarde mensen die hier wonen, cliënten die geen controle hebben over hun emoties....

‘Meegedacht’

En ja, we hebben ‘meegedacht’, maar met het mes op onze keel. Na de eerste bijeenkomst, die zó was ingericht dat nauwelijks reactie mogelijk was, waren we lamgeslagen. Daarna zijn nog een aantal sessies geweest waarbij we vooral zijn meegezogen in het zoeken naar oplossingen voor de problemen die de bouw van zoveel woningen met zich mee zal brengen. In dat proces verlies je langzaam je eigen visie uit het oog.

Met het plan dat er nu ligt kunnen wij niet leven. Voor ons staat het behoud van dit unieke landgoed als cultureel-historisch erfgoed nog steeds met stip op één. Bouw op het centrale deel van het terrein alleen op plaatsen waar nu leegstand is, 550 woningen is voor ons écht een ‘no-go’ en laat het hertenkamp blijven waar het is.

Ik vraag de raad om met een kritische blik naar dit ontwikkelplan te kijken en zich niet te laten verblinden door de mooie plaatjes en de prachtige lay-out. Zoals ik al zei, Vrederust is voor de Bergenaren een begrip, van cultuur-historische waarde, een oase van rust aan de rand van de stad. Alsjeblieft, behoud dit unieke pareltje aan de rand van Bergen op Zoom voor de stad. Als het straks weg is komt het nooit meer terug....

Marlon Jordans